

WANDA BILSKA

Wanda Bilska

kl. Va

Szkoła Powszechna w Mircu

Wspomnienie zbrodni niemieckich

1939 r. to moment, kiedy Niemcy przekroczyli granice państwa polskiego. Zaczęły się czasy niezapomniane, nienotowane w kronikach dziejowych naszego kraju. Na początku Niemcy byli normalni, a kiedy poczuli [dominację], zaczęli się znęcać nad ludnością. Za błahe przewinienie wieszali ludzi jak psy. Przeważnie mścili się za to, że ludzie dawali schronienie partyzantom. Z dymem puszczali wsie, wrzucali ludzi w ogień. Przeważnie jęczała pod ich jarzmem ludność wsi, z której ściągali podatki i kontyngenty. Ci, którzy nie stosowali się do rozkazów, byli wysyłani do obozów koncentracyjnych. Niemcy, pragnąc, aby w Polsce nie szerzyły się oświata i kultura, powywozili w głąb swojego kraju nauczycieli, tych pionierów polskości. Tych, którzy mieli już nie wrócić do domu, wywożono do Oświęcimia, gdzie ginęły miliony ludzi. Drugim po Oświęcimiu miejscem kaźni był Majdanek. Tam zabijano ludzi [w] najwymyślniejszy sposób, np. rażono prądem elektrycznym, truto gazami itp., a nie chcąc zostawić śladu męczarni, [Niemcy] palili trupy w piecach. Aby wzbudzić postrach i posłuch, wieszano ludzi publicznie na oczach setek ludzi. Krwią zalały się ulice Warszawy. Setki mogił [w] lasach i [na] polach świadczyły o przejściu tego strasznego wroga. Kiedy przeszły zastępy Szwabów, zostawały [jedynie] jęki, płacz, niedola i smutek.